

Redaktör: Anna Fantenberg
E-post: friord@kuriren.com
Brev: Fria ord, Norrbottens-
Kuriren, 971 83 Luleå
Webben: kuriren.nu/
asikter/insandare

Skriv kort!

Utrymmet är begränsat. Vi korrigerar, redigerar och stryker i inläggen om det behövs. Skriv hövligt, värdat och högst 2 500 tecken inklusive blanksteg. Skriv under med eget namn. Om pseudonym är nödvändig måste redaktionen ha ditt namn, adress och telefonnummer. Alla insändare rymms inte i tidningen.

Evangeliet ska tala

INSÄNDARE
Kyrkovalet närmar sig.

Det har gjorts fina prestationer i valprogram, insändare om vad olika nomineringsgrupper vill göra i kyrkan. Allt handlar om vad varje grupp tycker är viktigt i Svenska kyrkan.

Men, byt ut ordet kyrkan i en del valprogram och ersätt det med vilken organisation eller förening som helst så skulle det kunna vara även deras program. Många icke uttalat kristna organisationer skulle kunna ställa sig bakom samma ideologi.

I den kristna församlingen "Svenska kyrkan" är det evangeliet som talar. När vi läser evangelierna så är det de som ska styra oss. Det är viktigt att källan till våra ställningstaganden och engagemang kommer fram.

Hur vi än vänder och vrider på det hela så har vi som förtroendevalda två områden att ta hänsyn till. Den världsliga men även den teologiska.

Vi har som förtroendevalda fyra uppdrag vilket tydligt framkommer i kyrkoordningen; gudstjänst, undervisning, mission, diakoni. Allt det som olika nomineringsgrupper räknar upp i valprogrammen är självklarheter och ingår i missions- och diakoniuppdraget, men även gudstjänst och undervisning är vår skyldighet att vara insatta i.

Vi är delaktiga i det pastorala programmet för den grundläggande uppgiften. Det är vårt uppdrag att ha Kristus i centrum annars är vi ingen kristen kyrka. Därför är det inte relevant att jämställa kyrkovalet med politiska val.

Irene Gustafsson,
Förtroendevald Kyrkans
väl i Bodens pastorat

Kan bli en fri kyrka på riktigt, menar Hans Brusewitz.

FOTO: JOHAN NILSSON/TT

Kyrkan kan bli en fri kyrka på riktigt

INSÄNDARE

Med direkta val till kyrkans högre nivåer, kyrkomöte och stiftsstyrelse, har de politiska partierna fått en direkt makt över kyrkan, skriver Hans Brusewitz.

Den 19 september är det kyrkovalet i Sverige. Då deltar ett antal så kallade nomineringsgrupper, dels sådana som är anslutna till politiska partier, dels sådana som inte är kopplade till något sådant parti.

Den i landet största "opolitiska" nomineringsgruppen är *Partipolitiskt obundna i Svenska Kyrkan (POSK)*.

Inför förra kyrkovalet

bildade POSK en ny nomineringsgrupp inom Luleå domkyrkoförsamling och blev då den näst största gruppen.

När arbetet i kyrkorådet började märkte vi att de "politiska" nomineringsgrupperna verkade uppfatta rollen som förtroendevald som ett kyrkopolitiskt uppdrag.

Detta framkom med tydlighet när kyrkofullmäktige

skulle besluta om arvoden för förtroendevalda och kyrkvårdar. Inför omröstningen om höjda arvodesnivåer för den nu avslutade mandatperioden lämnade POSK in en reservation mot de föreslagna höjningarna men blev överröstad vid omröstningen.

Det verkar som om man, även beträffande ersättning för kyrkans förtroendeuppdrag, alltså är fast i ett kommunalpolitiskt tänkande.

POSK förespråkar emellertid en återhållsamhet vad gäller arvodering för förtroendevalda, eftersom det inte är storleken på ersättningen utan intresse för kyrkans uppdrag som ska

locka till engagemang.

Genom den nuvarande ordningen, med direkta val till kyrkans högre nivåer, kyrkomöte och stiftsstyrelse, har de politiska partierna dessutom fått en direkt makt över kyrkan. Kyrkan bör därför återgå till indirekta val för dessa högra nivåer.

Du som vill att Svenska kyrkan ska vara en fri kyrka på riktigt och att de förtroendevalda ska ha ett uttalat intresse för kyrkan uppdrag bör välja nomineringsgruppen POSK den 19 september.

Hans Brusewitz,
Förtroendevald
för POSK i Luleå
domkyrkoförsamling